

Mézeskalács

65. évfolyam • 2017. október • Ára 50 dinár

Köszöntő

Kedves Gyerekek!

Mézes Marcipán mókus és társai legutóbb arra keresték a választ, hogy miért dorombol a macska, és hogy miként repülnek a madarak. Ezenkívül kis kutyákról és nagy kutyákról, Kassák Lajos kedvenc állatáról, a segítőkész pintyökéről, ősi magyar kutyafajokról és a szürrealista festményről is olvashattok a Mézeskalács októberi számában.

Alkotásaitok megérkeztek a szerkesztőségbe. A rajzokból válogattuk főként a 18. és 19. valamint a 36. oldalon láthatókat. A fogalmazások pedig a Szárnybontogató rovatban kaptak helyet. Igyekezünk minél több alkotást megjelentetni, ne vegyétek azonban zokon, ha néhány kimaradt. A következő számban igyek-

szünk ezt bepótolni. Mézes Marcipán mókus nagy örömmel és fáradhatatlanul gyűjtögeti a róla szóló és neki címzett remekműveket.

Várjuk tehát ezután is a munkátokat, legkésőbb október 19-ig küldjétek be a szerkesztőségünk címére, vagy pedig a mezes@magyarszo.rs e-mail-címünkre. Jó tanulást és vidám játékot kívánva üdvözlök benneteket

Mézes Marcipán és csapata

Rajzpályázat

- Mézes Marcipán, a mókus
- Kedvenc játékomból

Szárnybontogató

- Mézes Marcipán mókus élete
- Mesék, versek

Fedőlap: Futó Roland, 1. osztály, Emlékkiskola, Zenta

A Mézeskalács megjelenését támogatta:

CIP – A készülő kiadvány katalógizálása
A Matica srpska Könyvtára,
Újvidék (Novi Sad)

ISSN 0352-6070
COBISS.SR-ID 16291074

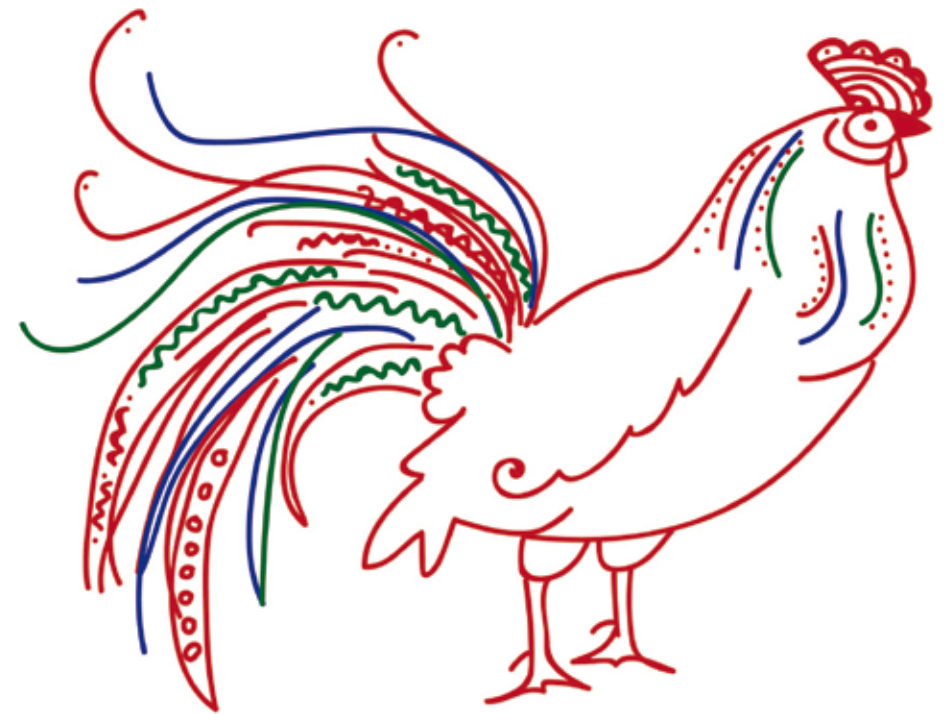

Vajdaság
Autonóm
Tartomány

Magyar
Nemzeti
Tanács

MÉZESKALÁCS – a legkisebbek irodalmi és foglalkoztató folyóirata ■ Megjelenik a tanévben havonta egyszer ■ Első szám: 1953 (mellékletként), 1954 májusa (külön lapként) ■ Alapító (laptulajdonos): **Magyar Nemzeti Tanács** ■ Kiadja: a Magyar Szó Lapkiadó és Nyomdaipari Kft., 21000 Novi Sad (Újvidék), Szerbia ■ A Kft. igazgatója: **Ókrész Rozália** ■ A Magyar Szó napilap főszerkesztője: **Varjú Márta** ■ A Jó Pajtás hetilap és a Mézeskalács havilap felelős szerkesztője: **Nagy Magdolna** ■ A Mézeskalácsot szerkeszti: **Török Erna** ■ Lektor: **Törőcsik Rozália** ■ Grafikai szerkesztő: **Buzás Mihály** ■ ☎ 021/457-100 ■ Leveleiteket a következő címre küldhetitek: **Mézeskalács, 21000 Novi Sad, Vojvode Mišića 1.** ■ Kéziratokat és rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza ■ www.jopajtas.com, e-mail: mezes@magyarszo.rs ■ Terjeszti a Magyar Szó Lapkiadó Kft. terjesztőosztálya. Tel.: 021/457-100, laprendelési ügyekben: 021/557-304 ■ e-mail: plasmam@magyarszo.rs ■ Nyomtatja: Magyar Szó Kft. – FORUM Nyomda, Újvidék, felelős vezető: **Berta Zoltán** igazgató ■ Honlap-megjelenítés: www.tippnet.rs ■ Előfizetés egy évre 500 dinár (csak belföldi kézbesítéssel) ■

Japán kakasom

Van nekem egy
japánföldi,
vörös szemű
kakasom.
Kérték már a
cirkuszosok,
fél világot
nem adom.

Elszomszédol,
tökmagot lop,
bosszantja a
zsugorit,
hajnalonként
föl a naphoz
pántlikákat
kukorít.

Kassák Lajos

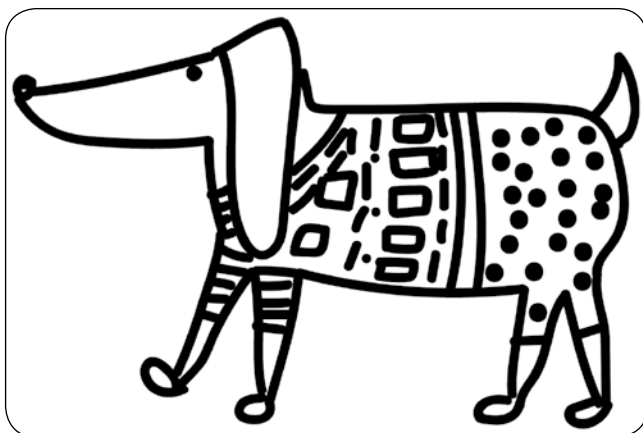
Csodakutya

Ha hiszitek,
ha nem is,
volt egy kutyám
nekem is,
piros volt az orra,
lapulevél nagy füle
lelógott a porba.

Csodálkoztok?
Elhiszem.
Nem láthatta
senki sem.
Fénykép sincsen róla.
Én is csak egyszer láttam,
úgy álmódtam róla.

Csoóri Sándor

Csuda egy kutya volt:
holdsugáron
lovagolt,
s csillagfejű csikókat
terelt udvaromba.

Találós kérdések

A bajusza égnek áll,
a borbélyhoz mégse jár.
A konyhában üldögél,
egeret fog, azzal él.
(cica)

Lassan vánszorogva mászom,
a házamat sose látom.
(csiga)

Tollazatom színes, pompás,
megismétlem a mondókád.
(fűgeded)

Nedves orra szimatol,
csontot bárhol kiszagol.
Az embernek jó barátja,
Hűen ügyel a házára.
(kutya)

Dúdoló

Gryllus Vilmos: Mókus, mókus

1. – Mó - kus, mó - kus, mit csinálsz? – Fe - nyő - to - bozt gyűj - tők.

A magokat meg - eszem, a tobozt meg el - teszem: télen avval fű - tők.

– Mókus, mókus mit csinálsz?

– Fenyőtobozt gyűjtök.

A magokat megeszem,
a tobozt meg elteszem,
télen avval fűtök.

– Róka, róka mit csinálsz?

– Megfogom a tyúkot.

Húsából lesz uzsonna,
tollából meg kisdunna,
mit magamra húzok.

– Hörcsög, hörcsög mit csinálsz?

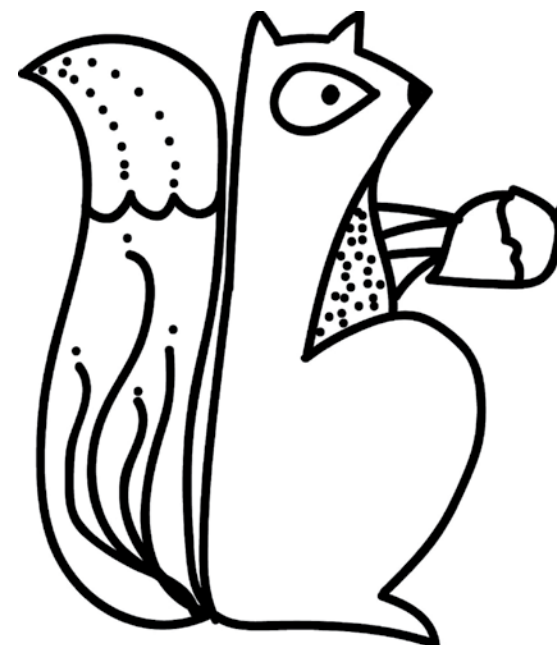
– Búzaszalat tépek.

Étel lesz a magjából,
szőnyeg meg a szalmából,
szépül már a fészek.

– Szarvas, szarvas mit csinálsz?

– Hajlítom az ágat.

A levele ehető,
s fájából lesz a tető:
építem a házam.

Tréfás mese

Hiszitek, nem hiszitek – kimentem egyszer egy nagy-nagy erdőbe, amelyikben egyetlen fa sem volt.

Ennek a nagy-nagy kerek erdőnek a legkisebb sarkocskájában három szalmaszálból akkora tüzet raktam, hogy egyszerre nappali világosság támadt.

Igen ám, csak én aludni szerettem volna – s ki fia tud világosan aludni?

Fogtam magam, elballagtam a kiszáradt patakhöz, a lyukas kalapomat csurig megmerítettem, és a hordónyi sok vizet a tűzre zuhintottam.

Na, elaludt a tűz. S akkor én is lefeküdtem.

De ki fia tudna párna nélkül aludni? Én bizony nem tudtam. Azt mondtam hát a Fakó lovamnak, hogy: „Cic! Cic! Ide gyere!” S az oda is jött menten, én meg a fejem alá raktam párnának. A Fakót. A nyergemet meg kipányváltam.

És horkoltam, horkoltam reggelig, pedig le se hunytam a szemem.

Hát amint reggel felébredek: uccu, Fakó, hol a nyereg?! Talán megették az egerek? Nem találok egyiket se. Belenézek a jobb zsebembe: semmi. Belenézek a bal zsebembe: semmi.

Végre aztán belenéztem a lyukas kalapomba – s mit látok! Ott aludt a Fakó nyergestül-mindenestül, még a patkója is ezüst volt. Örömben akkorát rikkantottam, hogy még a saját hangomat se hallottam meg.

De meghallotta egy kicsi madár – azt hiszem, mókus volt –, és ijedtében úgy elkezdett futni, hogy mindjárt feldöntötte a legelső csipkebokrot.

Hej, ez volt ám csak mulatság! Úgy hullott a csipkebokorról a dió, hogy majd agyonvert a mogyoró.

Akkor odajött egy vén banya és rám kiabált:

– Mit csinálsz, te istenadta Pistája? Mit ászod azt a répát, retket, csicsókát? Hiszen nem neked ültettem az ugorkát!

És rettenetes mérgiben felkapott egy tököt, hozzám vágott egy dinnyét, majd eltörte a lábam, pedig a fejem találta.

Ezt már aztán én is megsokalltam. Hátamra kaptam a Fakót, felpattantam a nyeregbe, és meg se álltam a Tiszáig.

Ott mindjárt találtam egy embert, aki nagy, teli iszákból sorba eregette vissza a vízbe a halat.

Kérem tőle: mit csinál? Azt mondja, halászik, lakodalom készül náluk, nincsen mit egyenek, hát majd esznek halat.

Ez éppen kapóra jött nekem, úgyis nagyon éhes voltam – meghívtam magam a lakodalomba.

Mikor már egy hal se volt az iszákból, mondom az embernek:

– Most már eleget halászott, főzhetjük a paprikást!

– Igen ám – mondja ő –, de előbb át kell mennünk a Tiszán.

Jaj, jaj, de hogyan, mikor egyönk se tud úszni!

Ezt is kiokoskodtam: volt a zsebemben egy dió, azt kétfelé vettem. Egyik volt a hajó, a másik az evező. Úgy átevezünk a Tiszán, hogy csupa por lett a lábunk. Még a Fakó lovam aranypatkója is sáros lett a térdig érő hótól.

Aztán szerencsésen megérkeztünk. A Tisza partján volt egy ház, ott süttők-főzték a hurkát, ott ülték a lakodalmat. A menyasszonyt Jancsinak hívták, a vőlegényt Juliskának. Három napig állt a bál, és olyan temérdek töltött káposztát ettünk, hogy még most is csikarja a hasamat a tökmag!

Végezetül felszántottuk a Tiszát, vetettünk bele lúdfüvet, nyúlfüvet, fenékövet, s mire megjött a tél, termett is az három kéve bidres-bodros, cikkes-cakkos, salámánkos pogácsát!

Így volt, nem másképp!

Aki a mesét egy hallásból ugyanígy elmondja, ügyesebb, mint én.

Mészöly Miklós

Pálcika ha elindul

(részlet)

Akkor aztán zsupsz!

Látjátok, ő Pálcika, aki pálcika.

Pálcika bemutatkozik

Vörös a haja, mint a parázs, vékony is, de bumbi orrú, vastag talpú, nagy bakancssal fut ide és oda a világban. És dagi hátizsákja is van. És giriguri kerékpárja is van. És sok, sok rokona éldegél erdőn, mezőn, vízparton és városban, akik szintúgy pálcikáznak, dalolásznak, horkolásznak. Hú, milyen népes rokonság ez, nem is gondolnátok, amikor éppen gondolkodtok. És sok, sok meséje van Pálcikának, például Daru Dénesről, vagy a rettenetes Fűrész úrról, Gyuszi Nyusziról, a Szalonna Rablókról, és még sok más furcsa és kedves alakról!

Bumbi orrú

Pálcika kedvenc cipője igazából nem is cipő volt, hanem egy kopott orrú csizma. Bumbi orrú, vastag talpú, bumbi bakancs. Leginkább ebben járt-kelt, lótot és futott, pálcikázott. S hogy miért szerette Pálcika ezt a bumbi csizmát?

Nem azért, mert annyira kényelmes lett volna. Nem is azért, mert hétmérföldes volt, hogy egyik királyságból át tudott ugrani egy másik királyságocskába. És nem is azért, mert nem ázott be, ha Pocsolya uraság méltatlankodó hátára lépett.

Azért szerette, mert ha fölhúzta a pálcikalábjára, még inkább pálcikának nézett ki. Ugyanis Pálcika nagyon szeretett pálcikának lenni.

Repülő hátizsák

Pálcikának volt egy hátizsákja. Szép sárga darab. Pálcika sokat pálcikázott, ideszaladt, és odakarikázott, és gyakran vele volt a hátizsákja. Volt abban szendvics, fényképezőgép, elemlámpa, biciklilámpa, pumpa, fésű, szájkenőcs, zsebkendő, képes újság, mesekönyv, papír zsebkendő, jaj, a mindentudó sarki mindenárus se tudja, micsoda még. Az a lényeg, hogy az egy jól megtömött és egyáltalán nem könnyű hátizsák volt. Ám

amikor Pálcika csak úgy sétált az utcán, hátán a hátizsákkal, a gyerekek csak csodálkoztak.

Nahát, egy repülő hátizsák.

Repülő boszorkányseprű az, okézsoké.

Repülő perzsaszőnyeg, rajta a lobogó hajú Aladdinnal, okézsoké.

Kettévágott Gerbera Erzsébet, okézsoké!

Az égen repülő igazi repülő, okézsoké!

Még repülő majmok is vannak, okézsoké!

De egy repülő hátizsák?!

Nem okézsoké!

A kis pupákok nem látták, hogy a nagy hátizsák Pálcika hátára van szíjazva. Pálcika vékony volt, a hátizsák dagi volt. Ezért tűnt úgy, mintha magától repült volna.

És ennyi.

Okézsoké?

Pálcikabicikli

Pálcikának volt egy kedves giriguri pálcikabiciklijje. Mert nem szeretett villanyoson, bocsánat, villamoson, meg metyrón, bocsánat, metrón, meg trotylibuszon, bocsánat, trolibuszon utazgatni. Azok mindig odazakatoltak, zörögtek és tolatgattak, ahová ők akartak. Meg rázkódtak, mint a vakondtúrás földrengés idején. Meg levegőtlenek voltak. És mindig tolakodtak rajtuk az utasok.

De Pálcika pálcikabiciklijén nem tolakodott senki. A szél sziszerezett, süvített vagy vígan füttyörészett utána. Az autók dühösen dudududáltak. Fűrész úr a fekete kalapját jól a szemébe húz-

va komoran lépdelt az utcán, de persze idepillantott, odasandított. A fák észrevették, és máris dideregtek. Pocsolya úr álmosan nyújtózott. Pálcika meg közben erre kanyarodott, arra kanyarodott, néha fordult, fékezett, és néha tovább kerekedett, mint ahogy tervezte. Elshant Fűrész úr mellett. Vagy elkarikázott Daru Déneshez. Integtetett Süni vitéznek, Vilmosnak, a karón ülő varjúnak vagy Vonó bácsinak.

Szóval Pálcika azért szeretett biciklizni, mert ő is oda kerekedett, ahová akart! A Pitypataty térre, a Görbe Nagylábujj utcába, a Hapcizz velem utcába, a Pálcika utcába.

Hohó, hohó, a saját maga utcájába!

Mi a lényeg?

Pálcika nem szerette a csokit. Nahát! Pálcika nem szerette a cukrot, a nyalókát. Nahát! Pálcika szerette a husit. Nahát! Ritkán evett gyümölcsöt. Nahát, nem helyes! De gyakran falatozott paradicsomot. Nahát, helyes! Pálcika szerette az erős paprikát. Nahát! Pálcika kedvelte a sült halacskát. Nahát! Pálcika szerette a csirkepaprikást. Nahát! Pálcika nem szerette a penészes sajtot, brrr. Nahát! Pálcika szerette a Macisajtot! Nahát!

Most akkor mi a lényeg?

Az, ami a többi ember meg a többi pálcika ízlésében. Vagyis hogy az ízlésen nehéz kiigazodni! Neked a kakaóóóóó palacsinta ízlik, neki meg a lekvároóóóó. Mert nem vagyunk egyforma töklabdák! Akkor az ízlésünk miért lenne ugyanolyan?

A kisrigó búsan kuksolt fészken. Nem tudott füttyülni.

– Figyelj rám, kisrigó, s mondd utánam – oktatta az anyja. – Csiríó, ó, mi jó a dió!

A kisrigó hiába tátogott, egy hang se jött ki a torkán.

Rigómama sétálni vitte, hátha úgy könnyebben megtanul füttyülni.

– Itt a tó! Kisrigó! Nézd, a fű gyönyörű! Kisfiú szalad ott! Kisrigó hamarost énekel, füttyörész!

Ám hiába magyarázott, hiába füttyörészgetett az anyja, a kisrigó néma maradt. Pedig a kis cinkék is biztatták:

A kisrigó

– Ez a tő szőlőtő! Ide jő minden éhes kis madár. Mézízű a szőlő, ugyebár?

A kisrigó csak ült búsan, s hallgatott.

Hiába sietett rigómama segítségére a fecske, a szarka, a fülemüle, az ökörszem, a kisrigót senki sem tudta megtanítani füttyülni.

Megharagudtak rá a kis madarak, s ott hagyták egyedül a hosszú szálú füves part szélén.

Hát ahogy ott búslakodott, egyszerre csak odalopakodott a macska. Lassan, óvatosan osont, a kisrigó nem is vette észre, csak amikor a farka vége már a macska mancsában volt.

Huss! – kiszakította magát a macska mancsából, s felrepült a körtefára.

– Milyen kár! Szomorú, hogy a jó, finom húsupú kisrigó elrepült! – nyávogta a macska.

A kisrigó mérgesen viszsza-csipogott:

– A rigó nem egér, ugyebár? Nem való, hogy a csúf macska mégis ide jár!

Azzal repült is tova a körtefára. Örömeben, hogy megmenekült, észre sem vette, és füttyögni kezdett:

– Itt a tó! Kisrigó! S lám, a fű gyönyörű! Csiríó, ó, mi jó a dió, s milyen szép fenn a világ!

Egy zsák mák

Zsák mákját a sün kamrájába rakta.

– Hiába dugtad el! Zsáktól és máktól megszabadítalak! – vihogta a róka. Fogta a zsákot mákot, és saját kuckójába vitte.

– Mit látok! – cincogta a kis egér. – Egy egész zsák mák.

A kis egér csendben kirágta a zsákot, és a másik felét elhordta.

– Ki rágta ki a zsákot? – tűnődött a róka.

– Talán a csiga? – cserregte a csóka.

– Ó, te oktalan, hiszen a csiga fogtalan, nem rághatta ki!

Kopogtattak. A sün és a medve kereste a zsák mákot.

– Nyisd ki, róka!

– Rögtön nyitom – vinyogta, miközben a zsákot a legfelső polcra dugta.

– Hova tetted a mákom? – futkosott a kis sün.

– Nem is láttam – rebegte szelíden a róka.

Ám a mák a lyukon eléjük szóródott.

– Hohó! Te máktolvaj! Most megfogtunk! – dörögte a medve.

– Fele mákom oda lett! – szipogta a sün.

– Ne sírj, kis oktondi! – vigasztalta a medve. – Ami ma-

radt, hazavisszük, s a kerek sajttal megtérül a károd.

– Miféle kerek sajttal?! – üvöltött a róka, mert rosszat sejtett.

– Amit a sünek ajándékozikol – mormogta szigorúan a medve.

A róka búsan indult a sajttért.

– Féktelen állat mindig pórul jár! – cserregte a csóka.

A róka éktelen haragra gerjedt, s a csókához vágta a sajtot.

A csóka azonban felrepült a fára.

– Máktolvaj! Máktolvaj! – cserregte ott is vidáman.

Attól kezdve a róka és a csóka kerüli egymást.

**Forrás: Varga Katalin:
Mosó Masa mosodája**

Fehér Ferenc

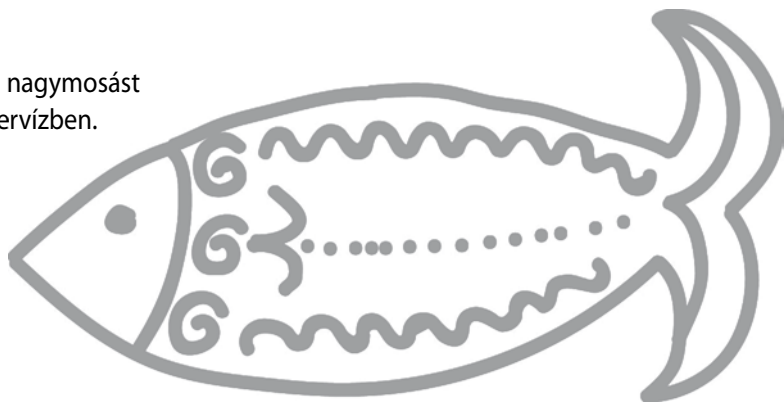
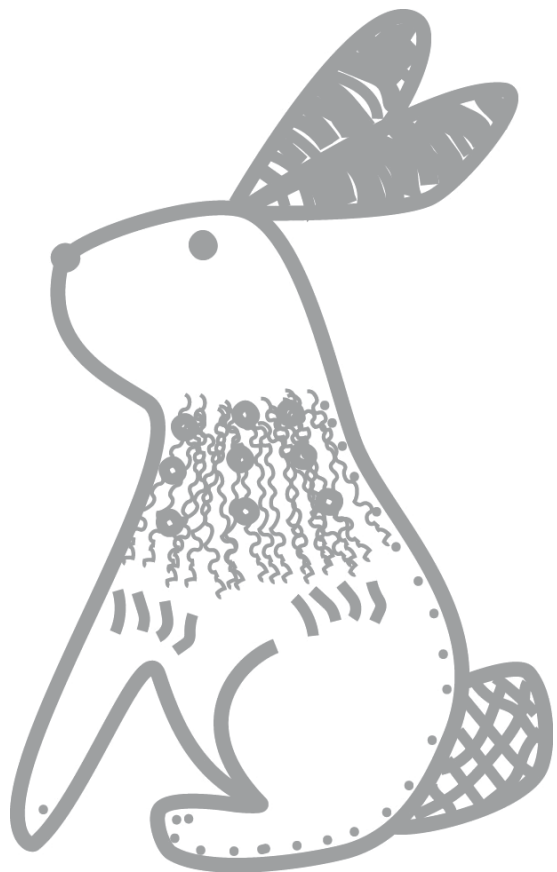
Ajándékozás

Csöpp csigának házat,
pihenjen, ha fáradt;
rejteket a gyíknak
s fülelő nyusziknak;
őzikének nagy-nagy
erdei nyugalmat;
kis halat a tónak,
vizet szomjazónak;
fényt az éjszakának,
szorgos mécsbogárnak;
szép mesélő csendet
gyereknek, öregnek.

Csoóri Sándor

Teknősbéka

Teknősbéka ha az ingét
ki akarja mosni,
nem kell neki teknőért
a szomszédba menni.
Leszereli, leemeli
a hátról
könnyen,
s kezdheti a nagymosást
habos tengervízben.

Jung Károly

Kutyák, macskák

Ha a kutya
Fából lenne,
Csizmahúzni
Nem jó lenne.

A fakutya
Ha ugatna
Minden kutya
Elszaladna.

Ha a macska
Vasból lenne,
Hajkötöni
Nem jó lenne.

Ha a vasmacska
Dorombolna,
Minden macska
Eliszkolna.

Csanádi Imre

Kiskutya- nagykutya

Kicsi kutya,
vekk vekk vekk –
csihöl-csahol,
bereked.

Öreg kutya,
vakk vakk vakk –
ha nem muszáj,
nem ugat.

Nemes Nagy Ágnes

Őszi dongó

Őszi dongó rászállott a
fényes, sárga avarra.
Őszi dongó.

Őszi napfény nagy fejed
összevissza zavarja,
őszi dongó.

Őszi napfény nagy feje
zavarja,
kavarja,
nem szálltál te virágra,
szálltál te csak avarra.

Deák Hanna, öt éves óvodás, Felsőhegy

Osvát Erzsébet

Kip-kop

- Kip-kop!
 - Ki kopog?
 - Eső veri ablakod.
 - Hagyj aludni jó eső,
vár rád erdő, rét, mező.
- Kertekben a sok virág:
szegfű, rózsák, dáliák.
Füröszd csak meg őket szépen
cseppjeid hús tengerében!

Nemes Nagy Ágnes

Cifra palota

Cifra, cifra ez a fa,
gesztenyefa-palota.
Zöld levélből összerakva,
fényes éggel megtapasztva
háta, orma, oldala.

Szüntelen a susogás itt,
szüntelen a surrogás,
leng a padló, leng a kémény,
zöld selyemből ez a ház,
ablak, ajtó, alagút,
csigalépcső, csodakút,
s minden zugban gyertya,
száz, füstös, fényes, óriás.

Gesztenyefa-palotában
csupa fény és csupa árny van,
csupa kuckó, csupa tér,
mert itt mindig fúj a szél.

Zárva van
tárva van,
aki itt él: szárnya van.

Deák Viola,
2. osztály, Csokonai Vitéz Mihály iskola,
Felsőhegy

Szárnybontogató

A bánatos nyuszi

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy nyuszcsalád. Ebben a nyúlcsaládban élt egy apuka, egy anyuka és hat kicsi tapsifüles.

Egy napon eljött a nyuszi-muszik születésnapja. A kicsi nyulak hatévesek lettek. De a nyuszik születésnapjára nem jött el senki. Az apuka kint szomorkodott. Ezt meglátta a bagoly, s megkérdezte, hogy mi a baj. Az apuka elmesélt mindent. A bagoly gyorsan elrepült és szólt az erdő minden lakójának. Így már mindenki ott volt a kis nyulacska születésnapján. Az apuka is felvidult. Vége.

Dzsemasztagity Krisztina

3. osztály, Majsai Úti iskola, Szabadka

Édesanyám

Anyukámnak sötétbarna haja és szeme van. Ő egy boltban dolgozik mint eladó.

Mikor otthon van, szeretek vele játszani, főzni és sütit sütni. Alig várom, hogy szabadságon legyen, mert akkor mindig elutazunk valahova. Tavaly Németországban voltunk. Sokat kirándultunk, sok szép helyet láttunk. Finom ételeket ettünk. Elmentünk hegyet mászni. Voltak kisebb-nagyobb házak. Egyszer amikor sétáltunk, egy hangra lettem figyelmes. Odamentem és láttam, hogy beleesett egy kiskutya a gödörbe. Kimentettem, odajött a kiskutya gazdája és megköszönte.

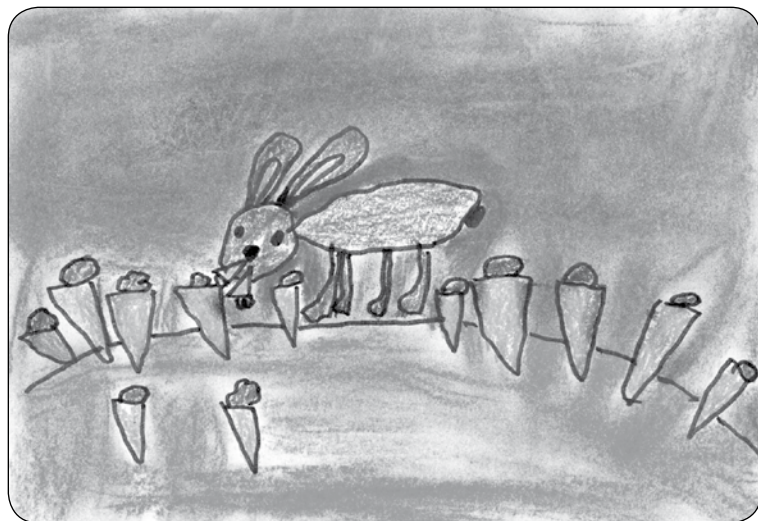
Remélem, még sok ilyen élményben lesz részünk együtt.

Obrađović Katarina

4. osztály, Gligorije Popov iskola, Kisorosz

A legszebb szó

Számomra a legszebb szó a család. Amikor órájuk gondolok, mindig jobb kedvem lesz. Nekem a család jelenti a mindent, apa,

Milanković Bence

2. osztály, Đuro Salaj iskola, Szabadka

Szárnybontogató

anya és a hugi. Ha néha veszekszünk is, de együtt mindent megoldunk. Apa és anya mindent megtesz értünk. A család szóban minden benne van: a szeretet, a nevetés, a viták, a közös élmények.

A családban jó a mozizás, a nyaralás, a közös játék, a jövés-menés. Akinek nincs családja, annak nem lesz sosem olyan, mint akinek van. A család az is, amikor örömmel várjuk apát.

Én nagyon szeretem a családom olyanok, amilyenek.

Szabó Noel

4. osztály, Hunyadi János iskola, Csantavér

Édesanyám

Az édesanyámat Újhelyi Mónikának hívják. A testalkata közepes, a szeme színe barna. A malomban dolgozik. A kedvenc foglalkozása a fodrászat. A haja színe szőke. Örülök, ha boltosat játszik velem. Szokott segíteni a házi feladat készítésében. Nagyon szeretem őt.

Újhelyi Márk

4. osztály, Jovan Jovanović iskola, Törökkanizsa

Édesanyám

Az anyukám neve Aranka. A szeme és a haja színe barna. Hosszú haja van.

Anyukámmal szeretek főzni, takarítani és játszani. Társasjátékot szoktunk játszani és kézimunkázni.

Mikor kézimunkáztunk, megszúrtam a kezem, és anyukám mindjárt hozta a segélydobozt. Utána adtam egy puszt neki.

Ő háziasszony. Leginkább vele szeretek mindent csinálni.

Azért szeretem az anyukámat, mert ő a legjobb anyuka a világon.

Kalmár Diana

4. osztály, Gligorije Popov iskola, Kisorosz

Dinóországban

Egy nap hazafelé tartva az iskolából izgalmas kalandban volt részem. A kapunkon beléptem és egy hatalmas erdőt láttam magam előtt.

A fák mögül zöld és sárga fura lények néztek rám. Dinóországba cseppentem. Először megijedtem, de aztán már nem féltem. Egy dinó hátán le is csúsztam. Játékosak voltak és szelídek. A T-rex dinó különösen barátságos volt velem.

Emlékezetes marad számomra ez a találkozás a dinókkal.

Urányi Emese

3. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Édesanyám

Az én anyukámat Likár Évának hívják, de én csak anyának szólítom.

Kék a szeme, a haja pedig szőke.

Nagyon finomakat főz. Ritkán lát minket, mert mindig dolgozik. Minden este mesél nekem.

Nagyon szeretem az én anyukámat!

Likár Márk

3. osztály, Jovan Jovanović iskola, Törökkanizsa

◆ Házi kedvencem ◆ Házi kedvencem ◆ Házi kedvencem ◆

Szalkai Jázmin
3. osztály, EmArt Műhely, Szabadka

Kókai Dávid
3. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Jurcsák Nikolett
4. osztály, EmArt Műhely, Szabadka

Hén Bertold
2. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Márta Dávid
3. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Varga Erik
1. osztály, Emléiskola, Zenta

Úrfi Tímea
3. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Szalma Aliszia
3. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Perna Richárd
3. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Tomin Botond
1. osztály, Emléiskola, Zenta

Huzsvár Tádé
3. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Trnyanov Dorka
3. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Az állatok barátja

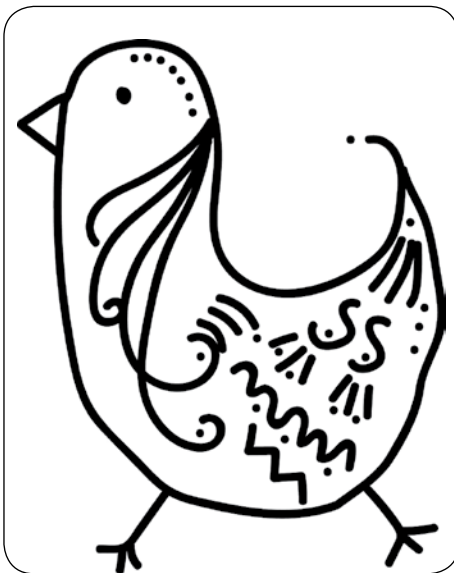
Volt egyszer egy fiú, aki nagyon szeretete az állatokat. Nemcsak hogy nem bántotta őket, hanem segített rajtuk, ha csak tehette. Egyszer, amint az erdőben sétált, nagy zúgást hallott. Odamegy, hogy megnézze, mi zúg úgy, hát ezernyi méhecske repked kétségbeesetten egy fa körül. – Mi bajotok, méhecskék? – kérdi a fiú. – Jaj, nagy bajunk van, a nagy darazsak megüzenték a háborút, nekünk pedig nincs elég fegyverünk. – Sohase búsuljatok, méhecskék – feleli a fiú – csak mutassátok meg, hol laknak a nagy darazsak. – Megmutatják néki a két óriási fát, amelyekben a darazsak fészke van, a fiú meg füvet szed, betömi vele a darazsfészket bejárását s akkor meggyújtja a füvet. Meg is fulladt valamennyi gonosz darázs, a méhek meg örök hálát fogadtak a fiúnak.

Amint hazafelé megy az erdőből, egyszer csak látja, hogy gonosz emberek madárcaját állítottak fel egy ágon és aranyos kis pinyókét vergődik a csapdában. Hamar kiszabadította és a kis madár örök hálát fogadott néki.

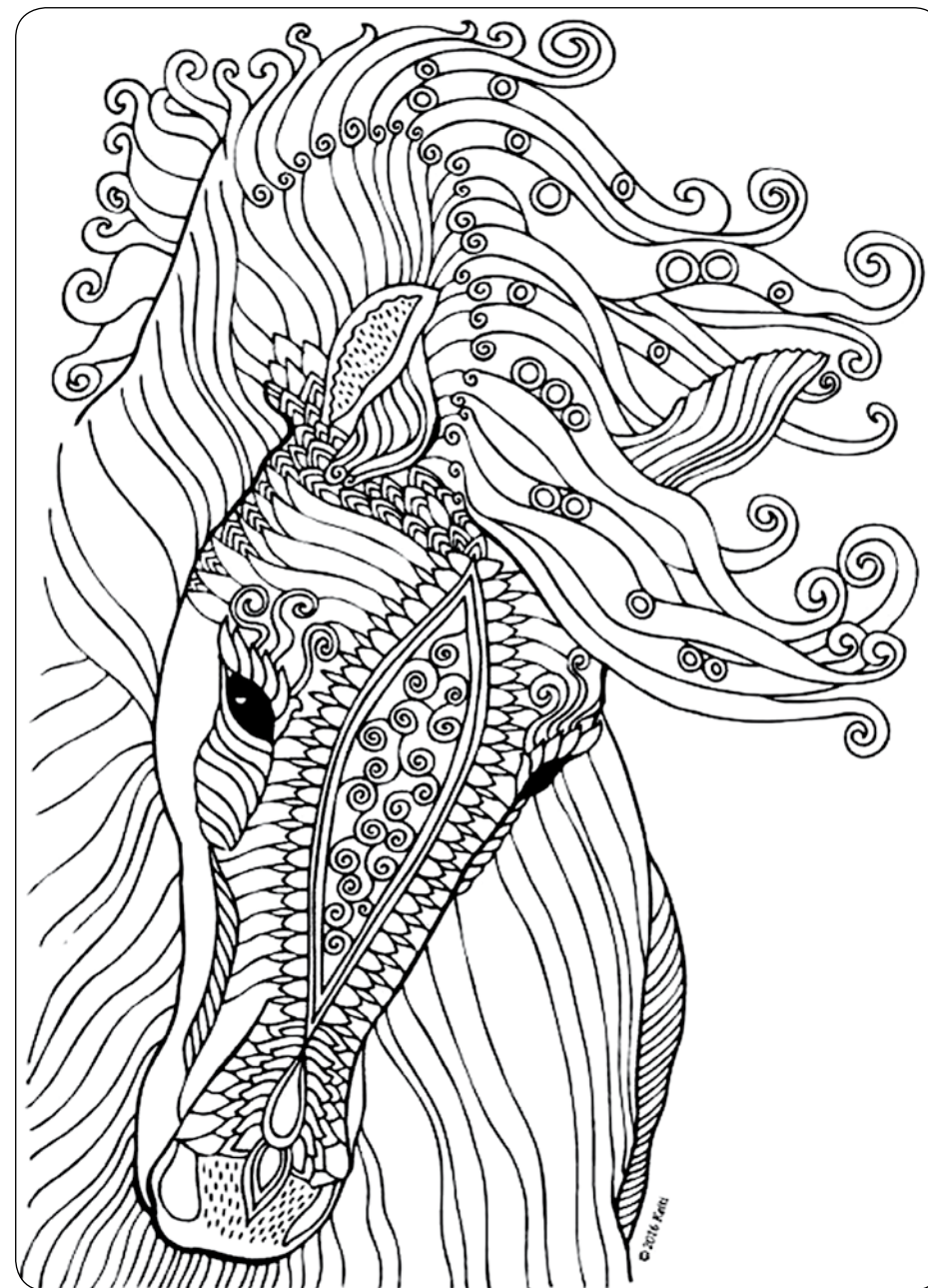
A fiú aztán megunta otthon a szegénységet, elment vándorolni. El is jutott a varázslókirály országába. Éppen akkor hirdették ki, hogy annak adja a király lányát meg a kincseit, aki teljesíteni tudja a két nehéz feladatot, amit a király eléje szab. Gondolta a fiú, ő is megpróbálja. Elmegy a palotába, először kinevették,

hogy mit akar itt, mikor annyi derék vitéz megjárta már. De a fiú bátor legényke volt, azt felelte, csak mondják meg neki, mi az a két nehéz feladat. Megmondták. Az első az volt, hogy estétől reggelig valamennyi nyíló virág az országban van, mindnek az illatát gyűjtse üvegkorsóba. – No – gondolta a fiú –, most végem. De ahogy beesteledett, csak szállt, repült mindenfelől a sok méhecske, mindenik egy virág illatát hozta és reggelre tele lett minden üvegkorsó.

A másik feladat még nehezebb volt. Egy éjszaka össze kellett gyűjteni a virágmagvakat az országból és el is ültetni a királylány kertjében. No, mondanom sem kell, hogy ezt meg a megszabadított pinyóké testvérei végezték el. Reggel, amikor a varázsló kijött a kertjébe, már nyílt is a tengernyi virág. Oda is adta a lányát a fiúnak, meg annyi kincset, hogy az egész faluját gazdaggá tette vele.

Színezd ki!

Kavicsfestés

Egy kavicsból is lehet különlegeset alkotni. Érdekes formájú kavicsok pedig mindannyiunk környezetében előfordulnak. A sima felületű kavicsok mosogatószeres alapos tisztítás, majd teljes száradást követően szépen megfesthetők.

Alapozásra akkor van szükség, ha a kavics sötét színű, és felületére világos mintázat kerül, de a nagyon sima felületű kavicsot is érdemes lealapozni, hogy jobban tapadjon a mintázat festékrétege.

A festés folyamán ügyelni kell a különböző színek felvitele közötti száradási időre. Végül az elkészült munkát fújjuk le színtelen lakkal.

Szükséges anyagok:

- kavics
- ecset
- akrilfesték vagy tempera

Ősi magyar kutyasok

A kuvasz és a komondor

Komondor

Legrégebbi megmaradt állatfajtáknak talán a kuvasz és a komondor tekinthető. E nagy termetű, bátor, fehér színű kutyák egykor a nyájak és gulyák kísérői, terelői és őrzői voltak.

A kuvasz az egyik legrégebbi magyar pásztorkutyafajtánk, nagy testű, erős, izmos felépítésű, rendkívül tetszetős formájú kutya. Gazdájához hűséges, kitűnő ház- és terület-őrző.

A másik magyar pásztorkutya az ázsiai eredetű komondor. Erőtlen szerkezetű, nagy testű, mozgása mégis könnyed, kimért. Területvédő, bátor és vakmerő. Önálló, de sohasem akaratos.

A puli, a pumi és a mudi

A puli, a pumi és a mudi igazi terelő munkakutyák, amelyek a megváltozott körülmények ellenére ma is alkalmasak erre a munkára. Legtöbbjük azonban ma már házi kedvenc, vagy a porták éber őre.

A puli közepes testű kutyafaj, nagyon élénk vérmérsékletű, mozgékony és energikus. A több színben (fehér, fekete, szürke) előforduló kutya rendkívül tanulékony, terelésben és házörzésben kiváló.

Puli

A pumi legkorábbi megjelenési nyomát 1801-ből ismerjük az irodalomban. Igen élénk terelő eb, vakmerően bátor, ezért nagyobb állatok terelésében is szívesen használják. Hangoz, ugató fajta, házörzésre is kiváló. Változatos szőrszínű, leginkább ezüst és palaszürke.

Mudi

A mudi az egyik legritkább, legkevésbé ismert magyar kutya, a pásztorkutya leginkább „német puli” vagy egyszerűen csak „hajtókutya” néven ismerik. Ritkasága miatt számos jó tulajdonsága is homályban marad, és nem is igazán keresett. Élénk vérmérséklete ellenére is nagyon szófogadó. Hosszú életű, intelligens, tanulékony, akinek a gazdája az istene, és egyetlen szempillantásból ért.

Forrás: haziallat.hu

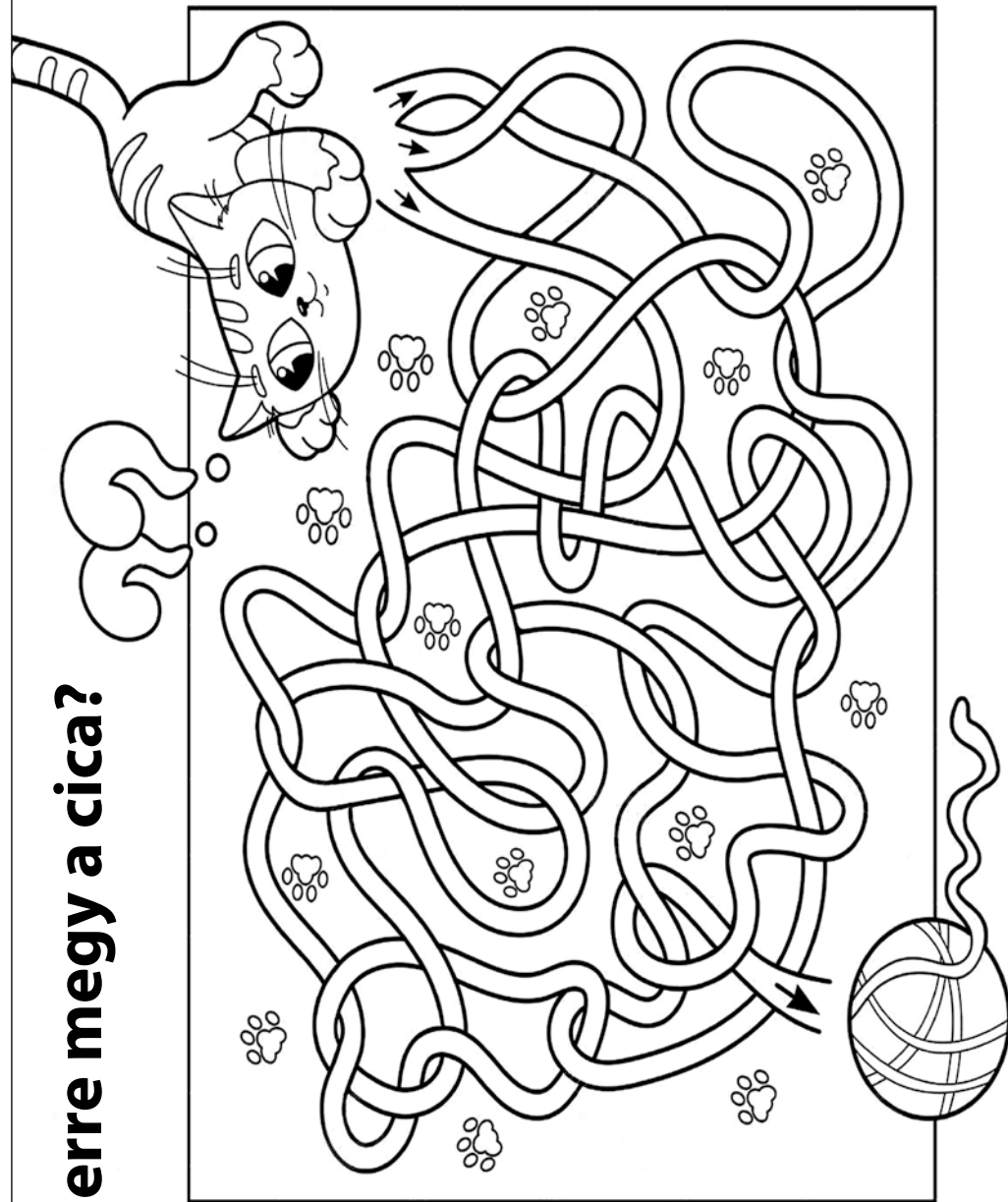
Színezd ki a képet!

24

Merre megy a cica?

25

Miért dorombol a macska?

A macskák számtalan módját ismerik érzelmeik és szándékaik kifejezésének. Testtartásukból, fülük állásából, bajszuk és farkuk helyzetéből, abból, ahogy mozognak, nem nehéz kiolvasni, hogy mit is szeretnének mondani. A dühös macska fel-le csapkod a farkával, ha pedig ellenfelét akarja megijeszteni, akkor felborzolja a szőrét és felpúpozza a hátát.

A cicák beszédének még ennél is több árnyalata van. A macskanyelv a lágy dorombolástól egészen a fülrepszto nyávogásig sok száz, különböző hangot ismer. A cicák szeretnek társalogni.

Hajlamosak vagyunk azt hinni, hogy a macskák csak akkor dorombolnak, ha elégedettek, a kutató-

sok azonban kimutatták, hogy a dorombolás inkább kommunikációs eszköz számukra, és egyfajta öngyógyító mechanizmus is egyben. Dorombolnak, ha kényeztetjük a bundájukat, de néha akkor is, ha megijednek, vagy ha fenyegetve érzik magukat, mint például az állatorvosnál.

A dorombolás a cica agyában kezdődik, amely üzenetet küld a gégeizmoknak, ez másodpercenként 25–150 rezgést

eredményez. Amikor a cica be- és kilégzi a levegőt, ebből lesz a dorombolás.

Nem minden macskafajta tud dorombolni. A házi macskák, néhány vadmacska, ezenkívül a hiéna, a mosómedve, sőt a tengerimalac is képes dorombolni.

A macskák öngyógyítás céljából is dorombolnak. A sebek gyógyulását, a fájdalom csillapítását, valamint a csontok növekedését segíti elő a dorombolás.

Dávid Csilla felvétele

Hogyan repülnek a madarak?

A madarak lételeme a repülés – persze vannak azért kivételek, gondolj csak a struccra vagy a pingvinekre –, de a repülés nem mindig megy rögtön magától, a fiókáknak sokat kell gyakorolniuk, hogy olyan ügyesen szeljék a levegőt, mint a szüleik.

Minden madárnak van szárnya, a legtöbbjük repülni is tud. A szárnyat pontosan úgy lehet hajlítani, mint a kart. A madarak szárnyuk behajlításával vagy kinyújtásával változtatnak irányt.

A madár csontja üres és repülés közben nemcsak a csontrendszere telik meg levegővel, hanem levegő járja át a tollakat s egyes helyeken magát a bőrt is.

Felszálláskor elrugaszkodnak a földtől, és csapkodni kezdenek szárnyaikkal.

Vannak nehezebb madarak is, amelyek nekifutással és gyors szárnycsapkodással szereznek elegendő lendületet ahhoz, hogy fel tudjanak emelkedni a földről.

A hatalmas madarak kiterjesztik a szárnyaikat és lassú csapásokkal haladnak. Légáramlatok hátán siklanak, miközben szemükkal a földet fürkészik élelemért. A madár kihasználja a szemben fújó szelet, aminek sebessége megegyezik a saját sebességével, így helyben tud repülni.

A helyben repülés másik formája a forgószárnyú repülés. A kis madarak nagyon sűrűn csapkodnak szárnyukkal. A kolibri annyira gyorsan képes rezgetetni a szárnyát, hogy tud helyben lebegni, előre vagy hátra repülni.

Forrás: Jane Elliott - Colin King: Usborne enciklopédia gyermekeknek

Egérmese

Dohogott az egér:
sosincsen friss kenyér!
Ahogy mondom, ezért
dohogott az egér.

A boltba bandukolt,
csukva volt az a bolt.
Ahogy mondom, úgy volt,
csukva volt az a bolt.

Végül is mit csinált?
Hát morzsát rágicsált!
Egyebet nem csinált,
csak morzsát rágicsált.

Szójáték

**Rakd össze a betűkből
az állatok neveit!**

K C S E E K

.....

T M C E N G R I A L A E

.....

B K A T E K N Ő S É

.....

S Z N Ó D I

.....

Állathiány!

Az alábbi közmondásokból hiányoznak
az állatok nevei.

Válasz ki a felsoroltak közül
a megfelelőt!

Fürge, mint a

Előre iszik abőrére.

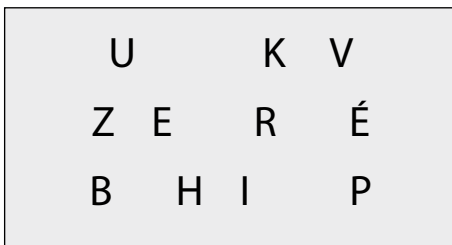
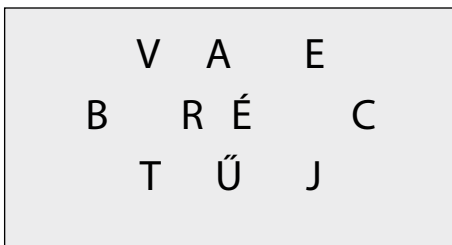
Alamuszi.....nagyot
ugrik.

Éhes.....makkal álmodik.

medve, gyík, disznó, macska

Keresd meg a madarat!

Az alábbi négyzetekben lévő közös
betűk összerakása után egy madárfaj
nevét kapod.

Állatos kvíz

**Vajon mit jelentenek
az alábbi közmondások?**

**Karikázd be
a helyes választ!**

Zsákbamacskát árul.

- a) Tele tömte a zsákját.
- b) Rejtett szándékai vannak.
- c) El szeretné adni a macskáit.

Jön még kutyára dér.

- a) Nagyon hideg tél lesz.
- b) Meg fogod bánni, amit tettél.
- c) Minden kutya megöregszik egyszer.

Kutyaszorítóban van.

- a) Nehéz, kilátástalan helyzetben van.
- b) Nagyon kicsi, szűkös helyen lakik.
- c) Szorítja a cipője a lábát.

**Madarat lehetne vele
fogatni.**

- a) Meg tudja fogni a madarakat.
- b) Nagyon örül, jó a kedve.
- c) Szomorú, búslakodik.

**Nehogy már a nyúl vigye
a vadászpuskát!**

- a) Nem fordulhat meg a világ rendje.
- b) Nehéz a vadászpuska.
- c) Legyünk bátrak.

Buda Ferenc

Egerek

Tökvirág aranyos trombita,
örömet hirdet a harsona.
Fújják a kürtöt az egerek,
megszületett ma öt gyerek.
Takarja patyolat pelenka,
tizenkét tenyerű tökinda.

Macska

Henyél a hunyori macska,
cinkét lát, les a lugasba.
Ragyogó déli verőfény
szikrázik fekete szőrén.

Molnár Petra, 4. osztály, EmArt Műhely, Szabadka

30

Csikó

Csudaszép
a csikó,
csillagszeme párás,
dibeg-dobog
a patája,
homloka lámpás.

Bárány és barátja

Bárány és barátja, kecske,
ballagnak ki a mezőre,
báránka fehér bekecsben,
kiskecske körömpőben.

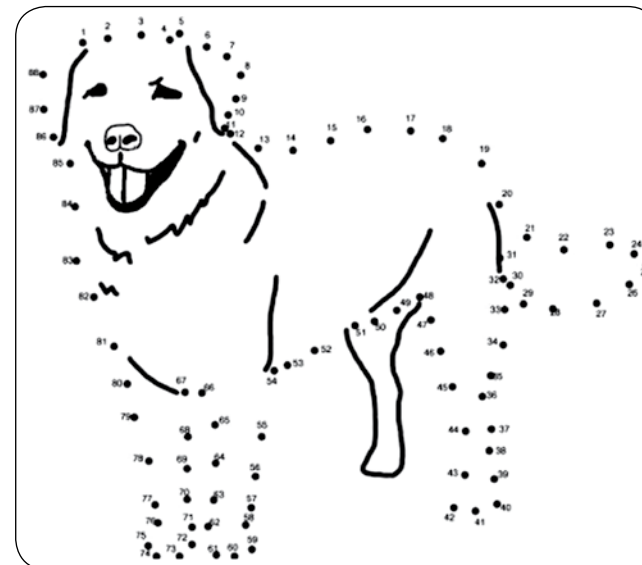
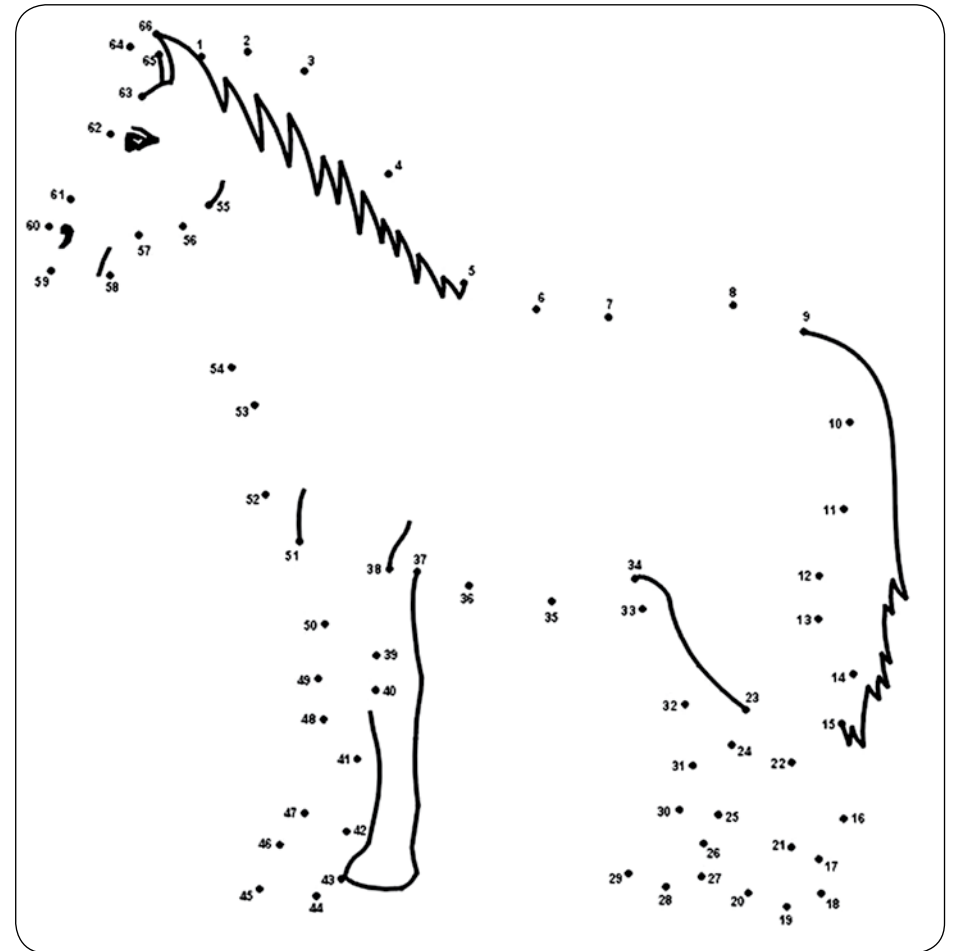

Letić Laura, 5. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

31

Színezd ki a képet!

**Kösd
össze
a pontokat!**

Rajzolj a szürrealisták stílusában!

A katalán származású Joan Miró a szürrealizmus festészeti irányzat egyik leghíresebb képviselője volt. Alkotásain különféle, egymáshoz nem tartozó tárgyak és élőlények jelennek meg játékos látásmódban. Geometrikus alakzatok, ősi szimbólumok, főként a piros és a zöld szín, fekete körvonalak szerepelnek festményein. A Csillagképek című sorozat képeinek szereplői a kutyák, csillagok, napok és holdak.

A képhez hasonlót te magad is készíthetsz saját ötletekkel. Próbáld a szürrealisták stílusában alkotni!

Joan Miró: A kutya a Holdat ugatja (1926)

Szárnybontogató

Egy nap az állatkertben

Sziaztok, én Viktor vagyok. Ma mama és én ellátogattunk az állatkertbe. Kora délelőtt mindent bepakoltunk a táskába, majd elindultunk. Kibaktattunk a vasútállomásig és felszálltunk a vonatra. A vonat csak ment és ment. Döcögünk a síneken. Fél óra múlva megérkeztünk és kiszálltunk a vonatból. Belgrád. Hatalmas város, de mivel a mamám már többször járt ott, nem kellett attól félnünk, hogy eltévedünk. Utunk egyenesen az állatkertbe vezetett, odáig pedig fagyiztunk. Az első állat, amelyet meglátogattunk, a jegesmedve volt. Utána a rokonához, a barnamedvéhez mentünk. Később felkerestük még a kígyókat, végül pedig a majmokat. Az élményektől eltelve délután öt órakor újra vonatra szálltunk. Ezúttal az ellenkező irányba igyekezve. Pontban fél hatkor érkeztünk haza. Pancsovára. Így telt el a napunk az állatkertben.

Martinek Viktor,
8 éves, Isidora Sekulić iskola,
Pancsova

Mézes Marcipán mókus élete

A nevem Mézes Marcipán, a mókus. Most elmesélem életem legérdekesebb fordulóit.

Négy testvérem van, mind lány, és úgy, mint a szüleimnek, az ő kedvenc évszázukuk is az ősz. Ezt az emberek nem tudják,

de a KARÁCSONY a mókusok legnagyobb ünnepe. Ilyenkor mindenki olyan...

– Marci, kösd be a cipőd, elkéssel Tina néni órájáról!

– Marci, menj már arrébb, Tim vár!

– Marci, dolgozatot írunk a karácsonyról, menj az útból, sietek!!!

...fura. Csak a karácsony, a dió és a mogyoró számít, az ajándékokról ne is beszéljek!

– Anyu, de karácsony csak három hónap múlva lesz!

– Minél előbb készülünk, annál jobb!

– Ha te mondd!

*

– Ma az iskolában mogyoróst kaptam! – dicsekedett Kiki.

– Én romlott dióst – mondtam keseregve.

– Miből is kaptad, raktárantból?! – nevetett Luca. – Az neked nem túl könnyű?

– Luca, elég!

– M-i é-g e-l, a-ny-u-ci? – sejpegte Nina.

– Semmi, Nina, gyere, Anyu beszélget Marcival – kísérte ki Rose Ninát.

Négy lánnyal keserű az élet.

– Kijavítom falevélre, csak ne bánts, Mézes Marcipán-szavamra esküszöm!

Na ennyit rólam. Ez még csak az életem eleje.

Virág Anna,
4. osztály, Ady Endre iskola,
Kishegyes

Kisképtár

Jakus Olivér

2. osztály, Kárász Karolina iskola, Kispic

Német Emma

2. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Sárkány Ádám

2. osztály, Kárász Karolina iskola, Kispic

Urfi Veronika

2. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Körmendi Emese

2. osztály, Kárász Karolina iskola, Kispic

Fodor Inez

2. osztály, Kárász Karolina iskola, Kispic